

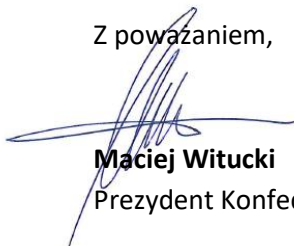
Warszawa, 14 października 2021 r.
KL/385/272/AM/2021

Pan
Janusz Cieszyński
Sekretarz Stanu ds. Cyfryzacji
Pełnomocnik Rządu ds. Cyberbezpieczeństwa
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na zaproszenie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów do udziału w konsultacjach projektu rozporządzenia Ministra Cyfryzacji zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania wsparcia ze środków Funduszu Szerokopasmowego (nr z wykazu 177), Konfederacja Lewiatan poniżej przedstawia stanowisko do projektu.

Z poważaniem,

Maciej Witucki
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Do wiadomości:

Pan Tomasz Proć - Dyrektor Departamentu Telekomunikacji, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Załącznik:

Stanowisko Konfederacji Lewiatan do projektu rozporządzenia Ministra Cyfryzacji zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania wsparcia ze środków Funduszu Szerokopasmowego (nr z wykazu 177)

Stanowisko Konfederacji Lewiatan do projektu rozporządzenia Ministra Cyfryzacji zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania wsparcia ze środków Funduszu Szerokopasmowego (nr z wykazu 177)

W dniu 6 października br. na stronach Rządowego Centrum Legislacji został opublikowany projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Ministra Cyfryzacji z dnia 13 kwietnia 2021 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania wsparcia ze środków Funduszu Szerokopasmowego (dalej „projekt nowelizacji” lub „nowelizacja”). W tym samym dniu został on skierowany do przyspieszonych uzgodnień międzyresortowych. Jednocześnie odstąpiono od przeprowadzenia konsultacji publicznych. Zgodnie z opublikowanym uzasadnieniem do projektowanej nowelizacji zmiany mają być podyktowane przede wszystkim faktem przyjęcia przez Komisję Europejską rozporządzenia nr 2021/1237 z dnia 23 lipca 2021 r. zmieniającego rozporządzenie nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (dalej „rozporządzenie GBER” lub „GBER”). Dodatkowo KPRM uzasadnia skrócenie terminu konsultacji międzyresortowych wyłącznie technicznym charakterem wprowadzanych zmian oraz faktem, iż adresatem wprowadzanych norm jest wyłącznie dysponent Funduszu – Minister Cyfryzacji. Wejście w życie projektowanych zmian, w możliwie najkrótszym terminie, ma być również niezbędne do rozpoczęcia planowanej pilotażowej interwencji w obszarze dofinansowania użytkownikom końcowym przyłączy telekomunikacyjnych do szybkich sieci telekomunikacyjnych. Z kolei w OSR projektu wskazano, że: *„Z uwagi na techniczny charakter projektowanych zmian i ich neutralny wpływ na warunki udzielania wsparcia z punktu widzenia potencjalnych beneficjentów odstąpiono od konsultacji publicznych oraz opiniowania projektowanego rozporządzenia.”*

W pierwszej kolejności pragniemy, zatem odnieść się do kluczowej kwestii, tj. braku przeprowadzenia konsultacji społecznych, w szczególności z sektorem telekomunikacyjnym, na który przedmiotowa regulacja będzie miała istotny realny wpływ, co w tym przypadku nie jest w żaden sposób uzasadnione. Na poziomie proceduralnym zauważamy, że zgodnie z par. 36 Regulaminu Prac Rady Ministrów organ wnioskujący „przedstawia projekt do konsultacji publicznych”, co oznacza zasadniczy obowiązek skierowania go do konsultacji. Wyjątkiem nie jest tu ocena samego organu wnioskującego o technicznym charakterze czy szczególnie „neutralności” proponowanych zmian prawnych. Te powinny być właśnie ustalone także w toku konsultacji i opiniowania. Wyjątkiem jest tryb odrębny, o którym mowa w par. 98, o którym decyduje Prezes RM lub upoważniony przez niego Sekretarz RM, którego to jednak zastosowanie nie wynika z opublikowanej korespondencji. Nie możemy jednocześnie zgodzić się z twierdzeniem, iż proponowane przepisy mają wyłącznie charakter techniczny. Projektowane rozporządzenie odnosi się, bowiem do dwóch kluczowych kwestii, jakimi jest identyfikacja obszarów objętych wsparciem oraz zasady finansowania/dofinansowania przyłączy telekomunikacyjnych dla użytkowników końcowych. Zresztą jak zostało to stwierdzone w samym uzasadnieniu do projektu nowelizacji *„rozporządzeniem zmieniającym GBER wprowadzone zostały istotne modyfikacje w regułach udzielania pomocy publicznej na rynku telekomunikacyjnym, wyłączonej*

z obowiązku zgłoszenia”. Nie sposób, zatem z jednej strony twierdzić, że podstawą wprowadzonych zmian są istotne zmiany w akcie o charakterze nadrzędnym i jednocześnie uznawać, że zmiany te mają wyłącznie charakter techniczny.

Podniesienie parametrów jakościowych (z 30 do 100 Mb/s) decydujących o tym, czy dany obszar może być objęty dofinansowaniem, nie może być uznawane, jako zmiana o charakterze czysto technicznym. Jej konsekwencją może być rozszerzenie wsparcia na obszary objęte Programem Operacyjnym Polska Cyfrowa lub będących przedmiotem komercyjnych inwestycji. „Uwolnienie” takich obszarów do wsparcia publicznego może zagrozić opłacalności dotychczasowych inwestycji (prywatnych lub objętych pomocą publiczną). Ponieważ pomoc publiczna w tym zakresie ingeruje w konkurencyjny rynek, to istnieje ryzyko zakłócenia konkurencji rynkowej, w przypadku ustalenia nieodpowiednich zasad udzielania pomocy.

Szczególne zaniepokojenie budzi jednak powyższa zmiana w kontekście obecnej definicji szybkich sieci szerokopasmowych zawartej w ustawie z 16 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, czyli sieci „zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o przepustowości, co najmniej 30 Mb/s”. Oznacza to, że w myśl nowelizacji rozporządzenia dopuszczalne byłoby dokonywanie inwestycji w sieci o przepustowości 30 Mb/s na obszarach, na których takie sieci już występują, o ile nie ma tam sieci o gwarantowanej przepustowości min. 100 Mb/s. W ocenie Lewiatana jest to nie tylko niezgodne z obecnie obowiązującym rozporządzeniem GBER, ale również niedopuszczalne ze względu na istotne ryzyko niedozwolonej ingerencji publicznej oraz z punktu widzenia efektywnego wydatkowania środków publicznych. W zakresie podwyższenia minimalnego parametru kwalifikującego obszar do wsparcia z 30 do 100 Mb/s zauważamy również, że jest to zaostrzenie wymagań wobec rozporządzenia GBER, które nawet w aktualnej wersji uwzględnia obszary wyznaczone wg kryterium 30 Mb/s.

Ponadto projektowana regulacja jest nieprecyzyjna, jeśli chodzi o beneficjentów wsparcia w zakresie budowy przyłączy telekomunikacyjnych oraz tryb udzielania pomocy. Z jednej strony projekt nowelizacji zawiera odwołanie do przepisów rozporządzenia GBER, ale pozostawia przewidziany w obecnym rozporządzeniu tryb konkursowy, który w naszej ocenie pozostaje w sprzeczności z odpowiednimi przepisami unijnymi.

W związku z powyższym niezbędne jest przeprowadzenie pełnych konsultacji publicznych, z zachowaniem terminów pozwalających na dogłębną analizę projektowanych norm oraz pozwalających stronie społecznej na przedstawienie uwag i opinii. Tym samym, zwracamy się z prośbą o ich niezwłoczne przeprowadzenie.

Biorąc pod uwagę fakt planowanej pilotażowej interwencji w zakresie dofinansowania przyłączy abonenckich, pragniemy zwrócić uwagę, iż planowana interwencja, ze względu na jej istotny wpływ na konkurencyjność rynku dostępu szerokopasmowego, powinna być poprzedzona pogłębioną dyskusją z rynkiem telekomunikacyjnym, na przykład w ramach działających obecnie grup roboczych. Jest to zagadnienie niesłychanie istotne, ponieważ niewłaściwe ukształtowanie zasad w tym zakresie może doprowadzić do nieuzasadnionej dyskryminacji niektórych dostawców usług szerokopasmowych lub wykluczyć ich z takiej pomocy, a tym samym działać ograniczająco na konkurencję na tym rynku.

Jednocześnie pragniemy zwrócić uwagę, iż w związku z ogłoszonymi zamiarami KPRM wprowadzenia przepisów zobowiązujących dostawców usług w sieciach ruchomych do transferu niewykorzystanych i niezwróconych abonentom środków prepaid do Funduszu Szerokopasmowego, toczy się dyskusja w zakresie sposobu przeznaczenia środków zgromadzonych z tego tytułu. Dlatego, jeśli przedmiotowe środki miałyby zasilić Fundusz Szerokopasmowy, to konieczne jest uwzględnienie wypracowanych rozwiązań w jednym akcie prawnym, aby zapewnić spójność działania całego instrumentu.

Poniżej przedstawiamy bardziej szczegółowe uwagi i opinie w zakresie projektu nowelizacji, z zastrzeżeniem, iż operatorzy nie mieli wystarczającego czasu na dokładną analizę projektowanych rozwiązań.

Uwagi szczegółowe

1. Niezgodność podstawowego kryterium identyfikacji obszarów wsparcia z GBER

W pierwszej kolejności pragniemy zwrócić uwagę, iż projekt rozporządzenia odnosi się do innego parametru łącza internetowego stanowiącego podstawowe kryterium określania obszaru wsparcia niż ma to miejsce w rozporządzeniu GBER.

Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji i projekt nowelizacji odnosi się do sieci „*umożliwiających świadczenie usług dostępu do Internetu o gwarantowanej **przepustowości***”, (co najmniej 100 Mb/s), podczas gdy rozporządzenie GBER odnosi się do sieci „*zdolnych do zapewnienia w sposób niezawodny **pobierania danych z prędkością**, co najmniej*” (30 Mb/s lub 100 Mb/s). Należy zwrócić uwagę, iż przepustowość oraz prędkość to dwa różne pojęcia odnoszące się do zupełnie różnych aspektów parametrów łącza internetowego i nie powinny być traktowane, jako pojęcia tożsame. Jak wskazuje Urząd Komunikacji Elektronicznej „*przepustowość łącza to „paczka” danych (ilość danych w jednej przesyłce), a szybkość transmisji danych (przepływność łącza) to prędkość, z którą ta „paczka” się przemieszcza*”¹. Ponadto zabrakło także doprecyzowania, że minimalna wartość parametru 100 Mb/s odnosi się jedynie do prędkości pobierania.

Ze względu na istotne różnice między powyższymi parametrami i znaczenie tego parametru w procesie identyfikacji obszarów kwalifikujących się do wsparcia, projektowane rozporządzenie powinno zostać zmodyfikowane w sposób zapewniający pełną zgodność z przepisami unijnymi.

2. Potencjalne problemy związane z identyfikacją obszarów wsparcia w związku z określonym w GBER sposobem mapowania sieci.

Pragniemy również zwrócić uwagę, iż znowelizowane rozporządzenie GBER, w art. 52 ust. 4, odnosi się w sposób szczegółowy do sposobu określania obszarów wsparcia i sporządzania map. Zgodnie z jego brzmieniem mapy sporządza się „*(i) w przypadku sieci wyłącznie statycznych – w oparciu o adres, biorąc pod uwagę lokal, przez który przechodzi infrastruktura*”. Rozporządzenie zawiera również

¹ <https://cik.uke.gov.pl/uslugi-teleko/pytania-i-odpowiedzi/internet/czym-rozni-sie-szybkosc-transferutransmisji-danych-od-przepustowosci-lacza,6.html>

szczegółową definicję pojęcia „*lokal, przez który przechodzi infrastruktura*” (art. 2 pkt 139a). Jest to lokal, który „*może zostać podłączony w krótkim czasie i przy opłacie za aktywację w normalnej wysokości dla użytkownika końcowego, niezależnie od tego, czy lokal ten jest podłączony do sieci.*”

Co więcej, operator może zgłosić dany lokal, jako lokal, przez który przechodzi infrastruktura, jedynie wtedy, gdy: (i) na wniosek użytkownika końcowego zobowiąże się do podłączenia go, pobierając opłaty za aktywację w normalnej wysokości, to znaczy bez żadnych dodatkowych lub wyjątkowych kosztów, a w każdym razie w wysokości nieprzekraczającej średniej opłaty za aktywację w danym państwie członkowskim (ii) dostawca usług jest w stanie podłączyć do sieci i aktywować usługę w określonym lokalu w ciągu czterech tygodni od dnia złożenia wniosku.

W kontekście zmienionego Rozporządzenia GBER może się, więc okazać, iż punkty adresowe uprzednio objęte wsparciem w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa, w przypadku, których budowa przyłącza wiąże się z dodatkowymi kosztami przekraczającymi standardowe opłaty aktywacyjne, nie będą mogły zostać zakwalifikowane, jako punkty adresowe, przez które przechodzi infrastruktura, a więc nie mogłyby zostać wyłączone z możliwości wykorzystania bonu w zakresie przyłączy. Może to dotyczyć również innych niż POPC obszarów, a finalnie skutkować tym, że wsparcie wyłącznie dla przyłączy, jako „bonów łączności” w rozumieniu art. 52c GBER nie będzie mogło być efektywnie udzielone.

Pomimo tak istotnej zmiany podejścia w Rozporządzeniu GBER, nie są planowane żadne zmiany w § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Cyfryzacji. Mapowanie ma się odbywać na podstawie inwentaryzacji Prezesa UKE, która w chwili obecnej nie definiuje zasięgu sieci w sposób określony w Rozporządzeniu GBER. Kwestia wyznaczania obszarów obejmuje także zakładane uwzględnienie planów inwestycyjnych, co z jednej strony istotnie skomplikuje udzielanie pomocy na bony łączności, a z drugiej wykracza poza wymagania samego GBER. Powoduje to brak pewności, co do przyszłego podejścia w zakresie określania obszarów wsparcia.

3. Niezgodność wartości docelowych prędkości sieci z wartościami określonymi w GBER

Znowelizowane rozporządzenie GBER określa w sposób szczegółowy nie tylko tzw. prędkości progowe (służące do wyznaczania obszarów wsparcia), ale również tzw. prędkości docelowe, (które musi spełniać sieć będąca przedmiotem wsparcia) dla różnych kategorii obszarów, na których może być udzielana pomoc publiczna. Ma to swoje źródło w obowiązku zapewnienia skokowej zmiany w wyniku realizacji projektu objętego pomocą publiczną, w porównaniu z istniejącymi lub planowanymi sieciami. W konsekwencji w art. 52 Rozporządzenia GBER znalazło się wymaganie, aby na obszarach, gdzie brak jest sieci zdolnych do zapewnienia w sposób niezawodny pobierania danych z prędkością, co najmniej 100 Mb/s, prędkość docelowa zapewniała, co najmniej podwojenie prędkości pobierania i wysyłania danych i była zdolna do zapewnienia prędkości pobierania (downlink) 300 Mb/s i wysyłania (uplink) 100 Mb/s.

Niestety, ani w obecnym rozporządzeniu, ani w projektowanej nowelizacji nie ma żadnej skonkretyzowanej informacji na temat docelowych parametrów sieci objętych wsparciem. Projekt rozporządzenia odsyła w tym zakresie do art. 16 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, który stanowi, iż środki z Funduszu Szerokopasmowego mogą być przeznaczone na działania wspierające rozwój szybkich sieci telekomunikacyjnych (budowa lub przebudowa). Ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci

telekomunikacyjnych zawiera definicję sieci szerokopasmowej, zgodnie, którą jest to sieć telekomunikacyjna „zdolna do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości, co najmniej 30 Mb/s”.

A zatem, paradoksalnie, przy literalnym stosowaniu obecnie zaprojektowanych przepisów projektu rozporządzenia i w świetle przepisów i definicji ustawowych, nie można wykluczyć dofinansowania z Funduszu Szerokopasmowego projektów polegających na budowie lub przebudowie sieci do parametrów 100 Mb/s, a nawet do 30 Mb/s, (choć nowa definicja tzw. „białej plamy” może obejmować obszary gdzie takie sieci już występują). Nie tylko powoduje to wewnętrzną sprzeczność i niespójność proponowanego mechanizmu pomocy, ale są to wartości docelowe niedopuszczalne w świetle przepisów Rozporządzenia GBER dla takiej kategorii obszarów wsparcia. W związku z powyższym treść projektu rozporządzenia powinna zostać doprecyzowana w taki sposób, aby nie pozostawała w jawnej sprzeczności z bezpośrednio obowiązującymi przepisami prawa unijnego. Taka pomoc publiczna nie będzie, bowiem mogła skorzystać z prawa wyłączenia spod notyfikacji do Komisji Europejskiej.

4. Niedostosowany do GBER horyzont czasowy planów inwestycyjnych

W nowelizowanym rozporządzeniu GBER dostosowano horyzont czasowy przewidziany w odniesieniu do planowanych inwestycji prywatnych z horyzontem czasowym realizacji projektu objętego wsparciem. Pomoc publiczna może, więc być udzielona na obszarach, gdzie w sposób wiarygodny nie jest planowany rozwój sieci spełniających odpowiednie parametry (w zakresie prędkości) w ciągu trzech lat od publikacji planowanego środka lub w tym samym horyzoncie czasowym, co rozwój dotowanej sieci, który nie może być krótszy niż dwa lata.

Tymczasem, w projektowanym rozporządzeniu nie znajduje się bardziej szczegółowe odniesienie do tych zmian podejścia.. Proponujemy, zatem dostosowanie treści projektu rozporządzenia do przepisu unijnego.

5. Nieprecyzyjność przepisów odnoszących się do dofinansowania przyłączy do sieci

Projekt nowelizacji Rozporządzenia wprowadza próbę regulacji wsparcia działań polegających na wykonywaniu przyłączy telekomunikacyjnych do lokalizacji użytkownika końcowego, zgodnie z nowym art. 52c GBER (bony łączności). Jednocześnie zawiera on wprost odwołanie do art. 52c GBER, jeśli chodzi o warunki udzielania pomocy na bony w zakresie przyłączy telekomunikacyjnych. Biorąc pod uwagę, że Rozporządzenie GBER dopuszcza tego rodzaju pomoc, wyłącznie w sytuacji, gdy wszyscy dostawcy usług łączności elektronicznej zdolni do zapewnienia w sposób niezawodny pobierania danych z określonymi prędkościami, (co najmniej 30 Mb/s lub 100 Mb/s w zależności od kategorii podmiotu) kwalifikują się do objęcia programem bonów i wyraźnie określa, że bon wypłacają organy publiczne bezpośrednio użytkownikom końcowym lub bezpośrednio dostawcy usług wybranemu przez użytkowników końcowych, (w którym to przypadku fakturę użytkownika końcowego pomniejsza się o kwotę bonu), niezrozumiałe jest pozostawienie niezmienionego § 4. ust. 2. pkt 2) rozporządzenia Ministra Cyfryzacji, który przewiduje w tym zakresie zastosowanie konkursu lub naboru ciągłego. W naszej ocenie specyfika udzielania wsparcia w ramach „bonu łączności” wymaga bardziej szczegółowego i precyzyjnego przedstawienia, szczególnie, że beneficjentem wsparcia ma być użytkownik.

Jakkolwiek nie zostało to precyzyjnie określone, wydaje się to sugerować pomysł organizowania konkursu na dostawcę przyłącza, chociaż z Rozporządzenia GBER wyraźnie wynika, iż jakkolwiek wybór powinien być dokonywany wyłącznie przez użytkownika końcowego, (choć płatność może następować na rzecz przedsiębiorcy telekomunikacyjnego). Niejasność przepisów w tym zakresie komplikuje brak precyzyjnego określenia bezpośrednich beneficjentów pomocy.

Projekt rozporządzenia wymaga, więc doprecyzowania w tym zakresie.

6. Potrzeba dostosowania postanowień w zakresie dofinansowania zakupu usług telekomunikacyjnych do art. 52c GBER.

Przepisy odnoszące się do dofinansowania zakupu usług telekomunikacyjnych, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt. 1) nie zostały dostosowane do wymogów określonych w art. 52c Rozporządzenia GBER, który określa sposoby dofinansowania usług użytkownikom końcowym. Przepisy te powinny zatem zostać odpowiednio dostosowane, choćby poprzez odwołanie do odpowiedniego stosowania rozporządzenia unijnego. Jednocześnie, w przypadku objęcia bonem łączności na poziomie krajowym również usług, – co jest postulowane – model rozliczeń nie powinien prowadzić do otrzymywania przez operatora płatności z dwóch źródeł, tj. użytkownika oraz jednostki administracji, co może być w praktyce modelem problematycznym.

7. Konieczność dostosowania zasad dostępu hurtowego do charakteru instrumentu

Ze względu na fakt, iż Fundusz Szerokopasmowy jest funduszem celowym zasilanym z opłat ponoszonych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w tym w głównej mierze związanych ze świadczeniem usług na innych rynkach produktowych niż stacjonarny rynek dostępu szerokopasmowego, konieczne jest wprowadzenie zasad dostępu hurtowego, który w bardziej odpowiedni sposób będzie oddawać charakter instrumentu.

W celu uniknięcia sytuacji subsydiowania sieci stacjonarnych przez usługi mobilne, należy przewidzieć mechanizm równoważący sytuację podmiotów kontrybuujących do Funduszu (płatników) z jego beneficjentami. Należy zwrócić uwagę, iż w tym przypadku to operatorzy kontrybuujący do Funduszu finansują ryzyko związane z budową sieci szerokopasmowych i ich potencjalną nieopłacalnością. Zgodnie z zasadami przewidzianymi w Funduszu poziom dofinansowania może objąć nawet 100% kosztów kwalifikowalnych, a zatem brak jest jakiegokolwiek uzasadnienia do stosowania minimalnego wymaganego przez Rozporządzenie GBER 7-letniego okresu obowiązkowego i regulowanego dostępu hurtowego. W związku z powyższym okres regulowanego dostępu do subsydiowanych sieci powinien być nieograniczony w czasie lub przynajmniej zdecydowanie dłuższy niż standardowy (minimalnie tyle, ile okres rezerwacji częstotliwości dla sieci mobilnych, z którymi związane są opłaty za korzystanie, wnoszone do Funduszu).

W przypadku zastosowania instrumentu bonów (np. na przyłącza) należy odpowiednio dostosować obowiązek zapewnienia dostępu hurtowego do charakteru proponowanego instrumentu oraz zakresu wsparcia. To samo dotyczy również sytuacji ewolucji aktualnego kształtu bonu (skupionego na przyłączu) w kierunku wsparcia użytkownika w zakupie usług. Obowiązek hurtowy powinien z jednej strony zagwarantować wszystkim podmiotom możliwość zaoferowania usług

dla użytkowników objętych bonem, a z drugiej strony powinien w odpowiedni sposób odpowiadać zakresowi faktycznego wsparcia.

Zagadnienie to wymaga dogłębnego przedyskutowania z rynkiem przed wprowadzeniem instrumentu.

Powyżej zgłoszone uwagi i wątpliwości wyraźnie wskazują, iż zmiany wprowadzone w GBER są niebagatelne i wymagają wprowadzenia istotnych zmian do obowiązujących przepisów krajowych, wykraczających poza zmiany o charakterze wyłącznie „technicznym”, (którymi projektowane zmiany i tak nie są). Rynek telekomunikacyjny, na który przedmiotowe przepisy będą wpływać, powinien więc mieć możliwość przeprowadzenia szczegółowej analizy projektowanych przepisów, a także zgłoszenia uwag do proponowanych zmian, w trybie do tego przewidzianym. Pragniemy zwrócić uwagę, iż konsekwencje wprowadzenia niezgodnych z Rozporządzeniem GBER przepisów, bez dochowania wymaganych procedur w zakresie notyfikacji pomocy publicznej, mogą mieć dalece idące konsekwencje dla beneficjentów tej pomocy (bezpośrednich i pośrednich) oraz konkurencyjności całego sektora telekomunikacyjnego.

Konfederacja Lewiatan, KL/385/272/AM/2021

